

Z. MILIĆ, Dolina Mirne

LIT.: *C. Fisković*, Korčulanska katedrala, Zagreb 1939, str. 18—20, 22, 23, 43, 45, 70. — *Isti*, Naši graditelji i kipari XV i XVI stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 27, 58, 59. — *Isti*, Zadarski sredovječni majstori, Split 1959, str. 46, 47.

N. B. B.

MILIĆ, Bruno, arhitekt i urbanist (Rijeka, 15. VIII. 1917). Studij arhitekture završio u Zagrebu 1942, gdje je profesor na Arhitektonskome fakultetu. Osim arhitekturom, pretežno se bavi urbanističkim i prostornim planiranjem. Važnija su mu ostvarena djela tipske škole (1947 – 48), laboratorijski sklop »Fotokemike« u Zagrebu (1948-49), industrijski sklop » Bosanka« u Blažuju (s J. Jelovcem, 1950-52), stambena zgrada » Meandar« u Nikšiću (1958) i stambeno-poslovni blok s hotelom i kinematografom » Forum« u Zadru (1965). Izradio je provedbeni urbanistički plan za povijesni dio Zadra (1955 – 56), urbanističke projekte za predio » Varoš« u Nikšiću (1958), pojedine gradske cjeline povijesnoga Zadra (1959-61), planove za turističku zonu Bale-Rovini (1972), prostorni plan sveučilišnih ustanova na Horvatovcu i Šalati u Zagrebu (1978 – 79) te urbanistički i pejzažno oblikovao pretprostor tunela »Učke« (1978). Sudjelovao je na natječajima za uređenje tvrđave Petrovaradina u Novome Sadu (1954, I. nagrada), plan obnove i revitalizacije Zadra (1954, I. nagrada), zgradu » Vjesnika« u Zagrebu (1957, III. nagrada), za prostorni plan turističkoga kompleksa » Puntamika« u Zadru (1968, I. nagrada). Izradio je više idejnih studija za obnovu i uređenje parka Maksimira, za novi Botanički vrt u Zagrebu te za novi park u Novome Zagrebu.

BIBL.: Valorisation des monuments et sites historiques dans le plan d'aménagement de Zadar, Milano 1958; Zelenilo u historijskom ambijentu naših gradova, u zborniku: Inštitut za vrtlarstvo in oblikovanje krajine Univerze v Ljubljani, Ljubljana 1970; Funkcionalni grad prije i poslije Atenske povelje, Arhitektura, 1984—85, 189—195; Razvoj grada kroz stoljeća, I. Prapovijest—Antika, Zagreb 1990; Tragovi baroka u povijesnim perivojima sjeverozapadne Hrvatske, u knjizi: Vrtna umjetnost na tlu Jugoslavije, Zagreb 1990; Prolegomena za urbanološki atlas Hrvatske, Prostor, 1993, 1; Razvoj grada kroz stoljeća, I. Prapovijest—Antika, Zagreb 1994; Vrtovi srednjeg vijeka, Prostor, 1994, 1—2, 3—4; Razvoj grada kroz stoljeća, Srednji vijek, Zagreb 1995.

LIT.: S. Batušić, Umjetnost u slici, Zagreb 1961. — I. Maroević, Novo u starom (katalog), Zagreb 1976. — E. Śmit, Opereta u dva čina, ČIP, 1986, 7—8. — Arhitektura u Hrvatskoj 1945—1985, Arhitektura, 1986, 196—199. — Z. Kol. i R.

MILIĆ, Zdravko, slikar (Labin, 1. XI. 1953). Završio studij na Akademiji u Veneciji (C. Zotti). God. 1988. usavršavao se na Ecole Supérieure des Beaux-Arts u Parizu (R. Licate). Reducirane motive istarskoga krajolika svodi na simbolične strukture bliske geometrijskome, apstraktnome konceptu (Jutro, 1977; Monolit, 1980). Nakon 1980. uključuje u svoje kompozicije figuralne pojedinosti (Igre na površini, 1983; Zeus, 1985; Introibo I, 1991; Fliper pejzaž IV). U suradnji s Galerijom del Cavallino u Veneciji realizirao videoprograme Doživljaj papira i Identitet. Izdao grafičke mape (Gruppo aperto, 1978; Kamen valovi brazde, 1981; Histria erotica, 1984. i Mala lirska kronika, s pjesmama Borisa Biletića, 1989). — Samostalno izlagao u Labinu, Veneciji, Puli, Trevisu, Rovinju, Rijeci, Šibeniku, Opatiji, Somboru, Kopru, Puli i Zagrebu.

LIT.: V. Ekl, Zdravko Milić (katalog), Sombor 1984. — A. Medved, Zdravko Milić (katalog), Koper 1985. — N. Šegota, Zdravko Milić (katalog), Rijeka 1994. — B. Valušek, Sanja Švrljuga Milić i Zdravko Milić (katalog), Motovun 1991. — Ž. Sa.

MILITKOVIĆ, Radivoj, zlatar (XV. st.). U Dubrovniku je skovao 1476. zajedno s Novakom Korenićem osam srebrnih tanjura kao dar Dubrovačke Republike za vjenčanje ugarskoga kralja Matijaša Korvina.

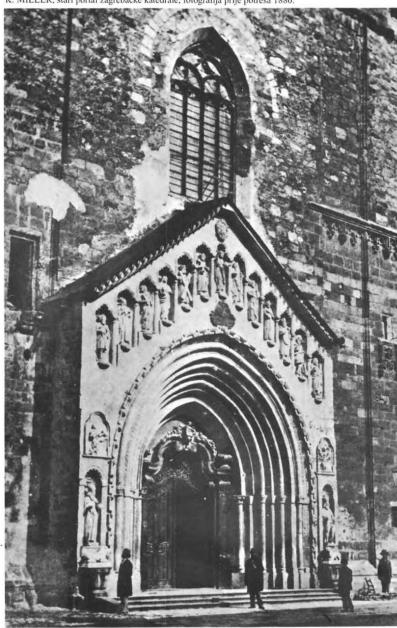
LIT.: C. Fisković, Dubrovački zlatari od XIII do XVII stoljeća, SHP, 1949, I, str. 190, 245.

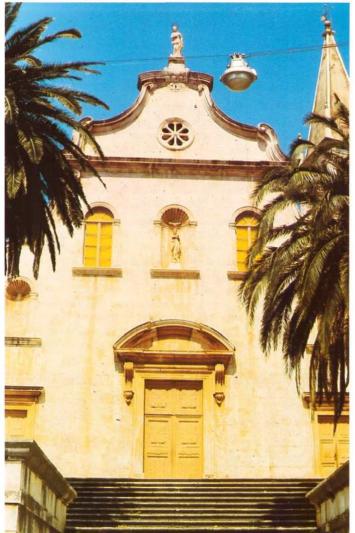
MILKO HVALISLAVOV, klesar (Bar, XIV. st.). U mladosti dolazi u Dubrovnik gdje 1323. stupa u nauk kod graditelja Blaža. Radio kamene ukrasne arhit. dijelove (vrata, prozore, umivaonike) za privatne naručitelje i dubrovačku općinu, neke zajedno s bratom Obradom; 1342. odlazi u Split gdje radi s pomoćnicima. God. 1335. isporučio višedijelni prozor kotorskome građaninu Marku Šimunovu.

LIT.: C. Fisković, Prvi poznati dubrovački graditelji, Dubrovnik 1955, str. 78–81, 102–106. – D. Bošković, Stari Bar, Beograd 1962, str. 253–256.

MILLER (Müller), Kozma, klesar iz Krškoga (XVII. st.). S biskupom B. Vinkovićem potpisao je 7. I. 1640. ugovor o izradbi portala zagrebačke katedrale s kipovima u nišama, »po uzoru na portal opatije u Jáku« (Madžarska) iz romaničkoga razdoblja. M. je posao završio 1643, no plastični ukras portala potpuno je dovršen 30-ak godina poslije. Na portalu je bilo više od 20 plastika, modelacijom i razmještanjem različitih od zadanoga uzora (*Krist i dvanaest apostola*, dva reljefa *Navještenja*, Sv. Stjepan, Sv. Ladislav, dva lava, spomen-ploče); kipovi su klesani grubo, prilično statično. Opći dojam te velike kompozicije bio je renesansni s odrazom previranja raznih strujanja u manirizmu. Portal je uklonjen za

K. MILLER, stari portal zagrebačke katedrale, fotografija prije potresa 1880.

MILNA, pročelje župne crkve

restauracije katedrale na prijelazu XIX/XX. st. (kipovi danas u Muzeju grada Zagreba i Dijecezanskome muzeju u Zagrebu).

LIT.: A. Ivandija, Vinkovićev portal zagrebačke stolne crkve, Zbornik zagrebačke nadbiskupije, I, Zagreb 1944. — A. Horvat, Između gotike i baroka, Zagreb 1975. R.

MILNA, selo na Z obali Brača; razvilo se poč. XVII. st. Na župnoj crkvi iz 1783. s bogatim barokno urešenim pročeljem radili su graditelji iz obitelji Aviani. Ciklus štukatura iz ranoga XIX. st. vjerojatno pripada krugu švic. majstora. Kasnobarokna oltarna slika *Navještenje* rad je Sebastijana Riccija. Pored skulptura Sv. Josipa i Jerolima u župnoj crkvi, I. Rendić je izradio nadgrobni spomenik S. Tomašu sa secesijsko-folklornim motivima. U uvali Osibova nalaze se ruševine gotičke crkvice.

LIT.: K. Prijatelj. Novi vijek, Brački zbornik, 1960, 4, str. 203–206, 226–228. – Isti, Doprinos aktivnosti švicarskih štukatera u Hrvatskoj, Radovi OPU, 1972, 1–2. V. K.

MILOJČÍĆ, Vladimir, arheolog (Zagreb, 7. II. 1918 — Heidelberg, 19. II. 1978). Studirao arheologiju i povijest u Beogradu i Beču (O. Menghin). Od 1947. predaje na sveučilištu u Münchenu, od 1956. u Saarbrückenu, od 1958. profesor i ravnatelj Instituta za prapovijest i ranu povijest u Heidelbergu. Vodio istraživanja u Grčkoj (Tesalija i otoci) i Bavarskoj. Jedan od osnivača Komisije za izučavanje prapovijesti Balkana. Bio je član heidelberške akademije (1963) i dopisni član JAZU (1968).

BIBL.: Chronologie der jüngeren Steinzeit Mittel- und Südosteuropas, Berlin 1949; Körös-Starčevo- Vinča, Reinecke Festschrift (Mainz), 1950; Zur Chronologie der jüngeren Stein- und Bronzezeit Südost- und Mitteleuropas, Germania (Berlin), 1959, 37; Zur Frage der Herkunft des Maanders und der Spirale bei der Keramik Mitteleuropas, Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseums (Mainz), 1964; Die Kulturbeziehungen zwischen Griechenland und Dalmatien während der jüngeren Steinzeit, Adriatica prehistorica et antiqua (Zagreb), 1970; Zur Frage eines präkeramischen Neolithikums in Mitteleuropa, Actes du VIIIe Congrès international des sciences préhistoriques et protohistoriques, II, Beograd 1973.

LIT.: D. Rendić-Miočević, Vladimir Milojčić (1918 – 1978), Ljetopis JAZU, 1979, 82. B. Čk.

MILONIĆ (Milunić), zlatar. Izradio zlatni križ krbavskih biskupa (natpis na križu Iste crucis fecit Milonigi ...) koji se datira krajem XII. ili poč. XIII.

st. Križ je potom postavljen na gotičko šesterolisno postolje na čijemu je nodusu glag. natpis iz 1491; čuva se u crkvi Sv. Petra i Pavla u Bribiru.

LIT.: D. Kniewald, Zlatni križ krbavskih biskupa, Bogoslovska smotra, 1934, 4.

MILOVIĆ, Franjo → FRANJO MATIJIN

1950, str. 140, 141.

MILOVIĆ, Matko (Matej), slikar i zlatar (Dubrovnik, XV—XVI. st.); nekada se mislilo da je Grk s otoka Mila (Matheus de Milo). Učio kod dubrovačkoga slikara Božidara Vlatkovića 1479—84. Putovao je 1508. sa slikarom V. Božidarevićem i duborescem Orsatom Miličevićem u Vieste i druga mjesta J Italije gdje su slikali u gotičko-renesansnome stilu; pomagao mu je tada i njegov sin Franjo (Franjo Matijin), poslije poznati dubrovački slikar. Nijedno Matkovo djelo nije očuvano.

LIT.: K. Kovač, Nicolaus Ragusinus und seine Zeit, Beiblatt zum Jahrbuch CC, 1917, str. 56. — J. Tadić, Građa. — V. Đượć, Franjo Matijin, dubrovački slikar XVI veka, Starinar (Beograd), 1956. — K. Prijatelj, Dubrovačko slikarstvo XV— XVI stoljeća, Zagreb 1968. R.

MILJAJEVIĆ, Mihovil Antunov, graditelj (XV. st.); djelovao u Splitu. Obnavljao je 1492. kuću humanistu Koriolanu Cipiku u Kaštel Starom. Spominje se kao protomajstor, a u radionici od 1467. ima više učenika. LIT.: C. Fisković, Umjetnički obrt u XV i XVI stoljeću u Splitu, Marulićev zbornik, Zagreb

MILJAN, Niko, slikar (Cavtat, 7. III. 1891 — Dubrovnik, 21. II. 1962). Učio kod akvarelista J. Lalića u Dubrovniku i 1909—13. na Akademiji u Pragu (V. Bukovac, J. Preissler). God. 1919—31. profesor na gimnazijama u Tetovu, Kruševcu, Zemunu i Dubrovniku, u kojemu je s prekidima (Prag, Zagreb) slikao do smrti. Radio je portrete, figuralne kompozicije i žanr-prizore (Makedonska svadba), a najneposredniji je u krajolicima s morem i dubrovačkim motivima (Boninovo I i II, Ulica između vrta, Crkva Sv. Mihajla). Samostalno je izlagao u Beogradu (1924, 1925, 1926, 1928), Pragu (1927, 1933, 1935), Bratislavi (1927), Brnu (1933), Zagrebu (1950), Dubrovniku (1953).

LIT.: L. Aleksić, Dubrovačko slikarstvo od 1900–1945. godine, u katalogu: 100 godina umjetnosti u Dubrovniku, Dubrovnik 1978.

MILJANA, selo uz Sutlu u Hrvatskome zagorju. Četverokutni kompleks jednokatnoga dvorca s arkadnim hodnicima u dvorištu nastajao je XVII—XIX. st. Zatvara ga prizemno krilo sa zvonikom nad ulazom. U dvorcu je ciklus kvalitetnih rokoko zidnih slika s prizorima alegorijskoga sadržaja i krajolicima (A. Lerchinger i suradnik). Ciklus je naručio I. J. K. Ratkaj, čijoj je porodici dvorac pripadao. Potpuna obnova dvorca izvedena je 1979—82. zaslugom vlasnika dra Franje Kajfeža. U Miljani je nađena ostava (keltovi, mačevi, koplja) iz ranoga halštata s tragovima peći za taljenje.

LIT.: A. Smodič, Bronasti depo iz Miljane, Arheološki vestnik (Ljubljana), 1956. — V. Marković, Barokni dvorci Hrvatskog zagorja, Zagreb 1975. — A. Horvat, Pregled spomenika kulture s područja općine Klanjec, Zagreb 1979. — M. Obad Šćitaroci, Dvorci i perivoji Hrvatskoga zagorja, Zagreb 1991. — S. Novak i M. Mirković, Dvorac Miljana, Zagreb 1992. — A. Ht.

MIMARA → TOPIĆ-MIMARA, Ante

MIMICA, Vatroslav, filmski scenarist i redatelj (Omiš, 25. III. 1923). God. 1957—63. režirao crtane filmove, od kojih se neki smatraju klasičnim djelima moderne animacije (Samac, 1958; Happy end, 1958; Inspektor se vratio kući, 1959; Kod fotografa, 1959; Mala kronika, 1962). Suradnici su mu bili scenograf Z. Bourek, crtač A. Marks i animator V. Jutriša. U zagrebačku školu crtanoga filma uveo je moderne lik. postupke, koristio kolaž i oprostorenu scenografiju te naglašavao simboličke teme suvremenoga svijeta. Nagrađen na festivalima u Veneciji, Puli, Bergamu, Oberhausenu, Edinburghu, Annecyju, Vancouveru, Beogradu i Atlanti. Od 1964. režira igrane filmove.

MIMICA, Vedran, arhitekt (Zagreb, 24. XI. 1954). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1979 (B. Rašica). Sudjelovao je na natječajima za memorijalni centar u Gradini (1979, I. nagrada s V. Olujićem i T. Žarnićem); dom zdravlja u Zagrebu (1984, II. nagrada s V. Olujićem) te na međunarodnome natječaju za uređenje prostora između gradske i lučke zone u Yokohami u Japanu (1992, otkupna nagrada s T. Glazar, B. Medić i P. Puljiz). Objavio više stručnih članaka.

BIBL.: Zagrebački donjogradski blok, ČIP, 1981, 339; Arhitekt i kulturni kontekst, ČIP, 1988, 419; Stanovanje u bloku, Arhitektura, 1991, 208 – 210; Notes on Children, Environment and Architecture. Delft 1992.
F. Vu.